

na kosilo. Ako bi Nemci zares hoteli kaj storiti za volilce, bi to lahko že storili pred 4. novembrom. A tega niso hoteli! Pri računski razpravi pa ne morejo nič storiti. Vse besedičenje, da so slovenski poslanci zaustavili delovanje deželnega zbora za gospodarska vprašanja, je torej hudobno zavijanje. Če bi nemški poslanci res kaj hoteli storiti za ljudstvo, bi se to lahko zgodilo v času od 26. septembra do 4. novembra. A v istini se ni nič zgodilo! To je resnica, ki se ne da ovreči!

Dolgouhi zajec je prost.

Naši poslanci so posebno želeli, da pride lovski zakon v pretres. Tudi mi smo to željo in nado izrekli v zadnjem listu. Toda Nemci so pač predložili načrt lovskega zakona poslancem, a sedaj, ko bi naj prišel na vrsto, začeli so naenkrat s proračunsko razpravo. Nemci nočejo, da se prenenari lovski zakon, oni hočejo, da ostane dolgouhi zajec prost za brezštevilne nemške gosposke lovce. Slovenski poslanci so na to odgovorili z obstrukcijo ter rekli, prej lovski zakon, potem se le pride proračun v razpravo. Slovenski kmetje, ali niso prav storili?

Kmetje, ostanite brez pouka!

Za vsak stan ustanavlja dežela že šole, in kmet mora za vse plačevati. Le slovenskemu kmetu nočejo dati nobene slovenske kmetijske šole, da bi se njegovi sinovi izobrazili za svojo stroko. Povsod se skrbi za napredek, le pri kmetu ne, njemu nalagajo samo davek. Nemški poslanci niso hoteli letos nič slišati o ustanovitvi kmetijske šole za slovenski Štajer in začeli so raje razpravljati o proračunu. Slovenski poslanci so na to nemško krivico odgovorili z obstrukcijo. Dajte kmetu, kar mu gre! Dajte mu tudi stanovskega pouka!

Mariborski okraj.

Poslanec Robič je predlagal, naj se da po toči in povodnji poškodovanim tudi deželna podpora. Vsi kraji v mariborski okolici, posebno Jarenina, bi jo potrebovali kravo. Nemci so gosp. Robiča poslušali, ko je predlagal, a ko bi se moral sedaj predlog sprejeti, rekli so: Pustimo to, začnimo razpravo o proračunu! Slovenski poslanci pa so dejali: Ne, z našimi predlogi na dan, potem bomo še dalje govorili! Kmetje mariborskega okraja, ali so imeli prav? Med onimi poslanci pa, ki so hoteli vse te predloge pokopati, je bil tudi poslanec Stiger! Lepa čast za njegove volilce!

Lenarčki okraj.

Volilci tega okraja so želeli, da se njih poslanec g. Roškar ob vsaki priliki tudi

za nje potegne. To je g. Roškar vrlo storil! Predlagal je podporo za lenarčki okraj zaradi poškodb po vremenskih neizodah. Nemški poslanci pa so vrgli predlog v koš! Ali ni torej prav, da g. Roškar obstruira ter s tem zahteva: na dan z mojim predlogom!

Slovenjebistriški okraj.

Zahvalite se volilci slovenjebistriškega okraja Stigerju, da ne dobite v letošnjem slabem letu nobene podpore od dežele. Posebno vi, ki ste ga volili, kličite mu, kadar boste lačni: Živijo naš poslanec Stiger! Če boste kaj dobili, dosega bo to le slovenska obstrukcija, pri kateri so slovenski poslanci Robič in Roškar.

Šoštanjski okraj.

Vaš poslanec Vošnjak je zahteval kmetijsko šolo in hiralnico za vaš okraj. Nemci pa so začeli dne 4. novembra z razpravo o proračunu ter s tem pokazali, da nočejo nič slišati o predlogih vašega poslanca. Kdo je torej kriv, da se za ves okraj nič ne doseže? Edino le Nemci!

Savinska dolina.

Mnogotere ceste in poprave mostov ter uravnavo potokov in vodotokov sta zahtevala vaš poslanec dr. Dečko in dr. Hrašovec v deželnem zboru: Vse so vrgli Nemci v koš dne 4. nov. A Slovenci so začeli obstruirati, da prisilijo Nemce, naj se ozirajo na predloge vaših poslancev. Sodite, kdo dela za vas in kdo dela proti vam!

Trbovlje.

Nevoizvoljeni poslanec Roš je dokazoval v deželnem zboru, da vaš kraj potrebuje višje izobraževalne šole kakor je meščanska šola, da vaši sinovi ne bodo samo prosti delavci, ampak da si bodo lahko tudi z višjo izobrazbo zaslužili boljši kruh. Nemci so predlog poslušali, sedaj pa, ko bi se moral sprejeti, nočejo nič več o tem slišati. G. Roš je začel z obstrukcijo, da kaznuje nasprotstvo Nemcev do vašega kraja! Reciti, ali ni prav storil!

Brezliški in sevniški okraj.

Kadar boste trpeli lakoto in bedo, kadar ne boste imeli živini kaj polagati, tedaj vedite, da je tudi vaš baron Moscon med onimi Nemci, ki nočejo sprejeti predlogov za vaše okraje. G. Žičkar je storil za vas vse, kar se je dalo, Nemci so pa vse zavrgli, pravzaprav niti niso razpravljali o tem. G. Žičkar je vsled tega začel obstrukcijo in gotovo bodo vaši okraji zopet stali tudi v tej borbi trdno za njim!

Pesnica in Drava.

Poslanec Ornič je vodil posebno odposlanstvo v Gradec, naj se regulira Pesnica. Zdaj pa, ko bi se moralo obravnavati o uravnavi Pesnice in Drave, kakor so to predlagali naši poslanci dr. Ploj, dr. Jurtela in Kočevar, sedaj so Nemci prekinili z razpravami o teh stvareh ter začeli govoriti o proračunu. Vaši poslanci so odgovorili z obstrukcijo, češ, tako se ne dela z našimi predlogi! Kje pa je Ornič? Začaj on tako ne govori? Deputacije voditi je lahko, toda tudi kaj koristnega skleniti za volilce, tega nemški poslanci nečejo. Kdo bo še v prihodnje tako prismojen, da bi letal za Nemci in nemškutarji?

„Štajerc“ žaluje.

Ne dvomimo, da bo prihodnji »Štajerc« prikrival na svet ves v žalosti in solzah. Vzdihoval bo: Ah, nemški poslanci bi tako radi za Slovence kaj storili, a ti preklicani slovenski poslanci so začeli obstruirati! Temu hinavcu pa odgovorite tako-le: Slovenski poslanci so obstruirali samo šest dni, namreč dne 4, 5, 8, 9, 10. in 11. novembra, kajti 12 je že sklep deželnega zbora zaradi državnega zbora. Deželni zbor pa zboruje že od 26. septembra, toraj že več ko en mesec. V tem času pa niso Nemci za Slovence nič storili. A Slovenci ne bi obstruirali tudi ne 4, 5, 8, 9, 10. in 11. novembra, ako bi hoteli Nemci res kaj dobrega storiti. Toda ker so Nemci dne 4. novembra vrgli vse za ljudstvo koristne predloge pod klop, ter začeli s proračunom, za to in edino le za to so slovenski poslanci začeli obstrukcijo! To je popolna resnica, ljubi »Štajerc«! Seveda ti jo prikrivaš, kajti sicer bi moral z nami vred zaklicati: Živeli, slovenski deželni poslanci!

Deželni zbor štajerski.

Gradec, 8. nov. 1904.

Obstrukcija slovenskih poslancev.

Obstrukcijo v deželnem zboru so morali pričeti dne 4. novembra t. l. slovenski deželni poslanci. Nobenega za kmeta koristnega zakona, kakor je lovski zakon, uravnava rek, podpore za vremenske neizode, različna zavarovanja itd. se niso rešili nemški poslanci, a deželni proračun za l. 1905 so postavili na dnevni red seje tega dne. Če bi se rešil deželni proračun za l. 1905, potem je izvit slovenskim poslancem vse orožje iz rok in za njih volilce se nebi nič storilo. Zato je deželni odbornik Robič, preden se je začela ta proračunska razprava, podal sledečo izjavo: »Ker se še niso rešili velevažni predlogi, ki boje imeli velik vpliv na končni uspeh našega proračuna, predlagamo, naj se obravnava v deželnem proračunu odstavi od dnevnega reda in se naj začne obravnava o drugih predlogih, ki zadevajo naš prosvetni in gmojni položaj.« Enako izjavo je podal tudi konvativni poslanec Hagenhofer; neko zmedeno pa socij Resel. Večina se je temu upirala in pri glasovanju se je sprejel predlog večine, da se mora obravnava začeti, z 32 proti 28 glasovom.

Vsled tega so vlagali slovenski poslanci brez števila predlogov ter zahtevali, da se mora o njih glasovati po imenih. To glasovanje se mora v deželnem zboru dovoliti, če se zahteva. A vsak spremenjevalni predlog mora podpirati vsaj 10 poslancev. Toliko slovenskih poslancev se pa nahaja zdaj v deželni zbornici. Ko bi jih bilo samo osem, kakor do zdaj, bi se med obravnavo kakšne zadeve ne mogel podpirati nobeden predlog in bi bila obstrukcija nemogoča.

Prva seja z obstrukcijo je trajala od 10. ure predpoldne do pol 3. ure popoldne. Razprava je vsled tega obšla. Ob 4. uri se je seja zopet otvorila. Slovenski poslanci so vložili zopet mnogo predlogov ter zahtevali glasovanje po imenih. Med tem so se začeli nekaki pogovori med raznimi strankami, da se začne zopet redno delo. Nemške stranke so preveč razburjene, da bi se hotele zdaj pogajati s Slovenci.

Vlak se je blizal h koncu tovarnarjevega potovanja. Sedaj se ustavi. Milovič plane iz voza in beži preko livad in polja po najkrajši poti proti svoji hiši. Preide preko one brvi, na kateri je malo prej stala njegova Lilijsa. Nikogar ni blizu.

Z leve strani, kjer je bila njegova tovarna, bil je sedaj celi kup pepela in gosti stebri dima so se dvigali proti nebu. Milovič se za to ne zmeni, ker misel njegova je bila, da pride čim hitreje domu.

Skozi perivoj poleti v hišo, dalje po stopnicah in skoro podere sobarico, koje zajokane oči so kazale veliko bol. Od ihtenja ni mogla spregovoriti ničesar.

»Kje je ona?« vikne ves iz seze.

Sobarica mu pokaže vrata gospe.

»Zdravnik je notri«, spregovori komaj dekle.

»Zdravnik!« vzklikne Milovič. Kakor blisk mu šine v glavo, da zdravnik nima pri mrliču ničesar opraviti. V tem stopi v sobo. Nasproti mu pride stari hišni zdravnik. S prstom na ustih tiho dé:

»Umirite se prej, predno idete k nji.«

Rahlo, čisto rahlo potrka Milovič in vstopi v spalnico.

V sobi je bilo polmračno, samo skozi zastreta okna je silila svetloba. Vse je tiho!

Preteče nekaj časa, predno se oči privadijo one teme, in tedaj — ali sanja, ali bedi? — Ali je to le domišljija vznemirjenih možganov? Na naslonjaču leži v svoji letni opravi njegova predraga soproga. Mokri, črni lasje se ji spuščajo čez ramena. Ona se med tem vzdigne.

»Moja Lilijsa!« vzklikne on.

»Dragi moj Vladko!« vzklikne ona radostno.

In jokaje padeta drug drugemu v naročje.

On jo čvrsto objame, kakor bi se bal, da mu je kdo zopet ne uzame in poljubljuje njen obraz.

»Je li to mogoče?« vzklikne večkrat.

»Ti si mi rešena? Kako je to bilo? Kateri junak te je otel smrti?«

Ona ga gleda s svojimi milimi očmi, v kojih so se lesketale solze in dé:

»On je plačal svojo zvestobo s svojim življenjem!«

»Ah«, de preplašeno Milovič. »Kako se imenuje? Ali je morebiti delavec naše tovarne?«

(Dalje sledi.)

Slovenski poslanci nadaljujejo obstrukcijo. Nemško nacionalna večina se premalo ali skoro prav nič ne ozira na potrebe slovenskih prebivalcev na Spodn. Štajerskem. Koliko predlogov, prošelj in želja leži pokopanih v odsekih in ne pridejo v poštev v proračunu. Posebno vinorejski odsek bi se imel baviti z najvažnejšimi odloki za Spodnji Štajer! Zgornji Štajer ne rabi tega, ker se niti približno toliko ne bavi z vinorejo. Zato so sklenili slovenski poslanci v štaj. deželnem zboru preprečiti ali vsaj zavleči odobrenje proračuna za deželo Štajersko in to se jim bo tudi posrečilo. V nadaljevanju obstrukcije so bili poslanci tam bolj potrjeni, ker so dobili iz vseh krajev slovenske dežele brzojavne — skupaj dosedaj nič manj kot 20 —, ki vsi prinašajo vesti, da ljudstvo odobrava obstrukcijo slovenskih poslancev v deželnem zboru.

Pred zaključenjem seje dne 8. t. m. je vložil poslanec dr. Dečko predlog glede uravnave Voglajne. Posestniki ob tem potoku prav britko občutijo škodo, ki jim jo povzroča Voglajna, ker preplavi najmanj enkrat vsako leto vso rodovitno dolino, uniči ali pa odnese vse pridele in ustavlja promet vozov in pešcem. Predlog je zato s tem večjim veseljem pozdravljati, če bo le naduta nemška večina v štaj. deželnem zboru, ki nima srca za slovenske prebivalce, hotela kaj v ta namen storiti.

Poslanec Pirmer vpraša zaradi uporabe slovenskega jezika pri pouku veronauka na ljudski šoli v Studenčih. Kakor se vidi iz interpelacije, smatra ta poslanec Avstrijo res popolnoma za barbarsko državo, kjer bi se s slovenskimi učenci niti slovenski ne smelo govoriti. Na tak način bi nas radi ugonobili. Bomo videli, kaj odgovori g. namestnik, na katerega se je poslanec mariborskega mesta s to interpelacijo obrnil.

Podpora za sevniški in kozjanski okraj.

Predlog poslancev Žičkar, dr. Ploj in tovarišev glede podpore za nekatere posestnike v okrajih Sevnica in Kozje:

Visoka zbornica! V tekočem letu je trpelo mnogo posestnikov ob hudourniku Sevnica v vrbini Zabukovje vsled trikratnega preplavljenja imenovanega potoka silno veliko škodo, ki trpijo radi tega veliko bedo. Največjo škodo je povzročilo tretje preplavljenje dne 18. oktobra 1904. Ne le samo otavo je voda oblatila, temveč mnogo rodovitne zemlje je voda odtrgala in odnesla.

Vsled mnogoterih vremenskih nim v letih 1903 in 1904 so tudi prebivalci občine Sevnica, kakor oni iz občine Presično v okraju Kozje v največji sili, kakor spričujejo dopisi dotičnih županov.

Slednjič prosi Janez Zmajšek v občini Prevorje, ki je pogorel 14. septembra t. l., za milostno podporo v svoji bedi. Žal, da ni mogel pravočasno zavarovalnici odraščati letnega zavarovalnega doneska. Njegova tuzadevna zahteva se je odklonila.

Podpisani predlagajo torej: Visoki deželni zbor naj sklene: Prebivalcem v občinah Zabukovje, Sevnica, Presično in Prevorje, ki trpijo veliko bedo, naj se podeli iz deželnega premoženja primerna podpora.

V Gradcu, dne 26. okt. 1904.

Žičkar in tovariši.

Rusko-japonska vojna.

Vse kar je ukrenila Japonska zadnji čas, priča, v kaki stiski je. Srečni niso bili Japonci v ti vojski. Če bi jim bila sreča mila, ne smel bi biti Mukden v ruskih rokah, ne smela bi stati južno od Mukdena velika ruska vojska. Čala južna Mandžurija in Port Artur bi morala biti v Japonskih rokah. Potem bi se lahko reklo, Japonci so imeli lepe uspehe. Rusko mandžurijsko armado bi bili morali uničiti takoj v začetku, ko je še bila maloštevilna. Prijeti bi jo bili morali z vsemi silami, ne pa cepiti svoje moči v dva dela. Zdaj niso dosegli v Mandžuriji in ne pri Port Arturju nikakih uspehov. Vso svojo nemoč so pa pokazali Japonci pri Ljaojanu. Takrat so imeli priliko uničiti celo rusko armado, ki je stala pred njimi. Toda njihova moč je bila preslaba. Kako jim bo šlo, ko pride še druga ruska armada na bojišče!

Na suhem.

V Mandžuriji, kjer je nastal zadnje dni jako hud mrz, se še vedno ni nič spreme-

nilo. Obe sovražni armadi si stojita v utrjenih stališčih nasproti. Maršal Oyama je zahteval 70000 mož v ojačenje. Dve diviziji ste mu prišli na pomoč od Port Arturja. Tako ojačen hoče začeti prodirati proti Rusom. Ako Kuropatkin ni dobil dovolj novih moči, da bi se uspešno postavil nasproti, se bo počasi, trdovratno braneč posamezne postojanke, umikal proti Tjelinu. Svojo nalogo, odvrniti Japonce od Port Arturja, je izvrstno rešil. Ne le, da niso Japonci mogli poslati k obleganju armadi od mandžurijske armade pomoč, so celo sami rabili od nje pomoč. Poroča se, da se bo začela prava vojska se le, ko bo zbrana druga ruska armada na bojišču. Dozdaj ima Kuropatkin okoli 400.000 mož.

Na morju.

Baltiško brodovje je zapustilo špansko luko Vigo, kjer je zapustilo samo štiri ruske častnike, ki bodo zagovarjali dogodke pri Hulu. Na potu v Tanger, marokanska luka na afrikanskem obrežju, južno od Gibraltarja, se je približalo brodovju več angleških ladij. Ko so jih Rusi opazili, so se postavili v bojno vrsto. Nato so se angleške ladje oddaljile. Dne 5. t. mes. je zapustilo baltiško brodovje Tanger ter odplulo v neznano smer.

Tudi vladivostoško brodovje se pripravlja, da odpluje na visoko morje. V kratkem utegnejo dospeti važna poročila o njegovem delovanju. Javlja se, da je brodovje popravljeno in pripravljeno na odhod. Sumi se celo, da je brodovje že odplulo. To brodovje sicer nima več one brzine kakor prej, toda lahko moti prevažanje japonskih čet ter prisili admirala Toga, da odpošlje del svojega brodovja izpred Port Arturja.

Port Artur.

Ceravno so Japonci obljubili Port Artur svojemu Mikadu v dar na njegov rojstni dan dne 3. t. m. ter so to obljubo hoteli izpolniti na ta način, da so cele tedne prej trdnjavo napadali, je bilo vse zastoj. Trdnjava se hrabro drži in odbija vse napade tako, da še Japonci do zdaj niso dobili ne ene glavnih utrdb v svoje roke. Pri teh napadih so imeli Japonci vsak dan 300 ranjenih. Ker niso Japonci imeli pri utrdbah nobenih vidnih uspehov, so se v svojih poročilih bahali s tem, da so vse ladje, ki so v portarturški luki, od njihovih krogelj tako poškodovane, da so se potopile; samo ena ladija še baje plava v luki. Druga njihova poročila pa zopet pravijo, da namerava portarturško brodovje predno pade trdnjava vdreti iz luke, napasti Toga ter si pribojevati izhod. Kako se morejo brodovja, ki je že potopljena, Japonci bati in ga stražiti? Lažnivo je torej njihovo poročilo. Ž njim hočejo samo nekoliko prikriti svoje neuspehe pri utrdbah.

Poročevalec »Raisterjevega urada« je brzojavil z dovoljenjem generala Steseljina iz trdnjave dolgo poročilo o obleganju trdnjave od meseca avgusta pa do 27. okt. Poročilo popisuje boje od dne do dne od tedna do tedna, kako so Japonci zdaj z večjo zdaj z manjšo silo napadali trdnjavo. Toda vkljub velikanskim izgubam si niso pribojevali nobenih znatnih uspehov. Najhujši so bili boji med 19. in 24. avgustom t. l. V teh dneh so izgubili Japonci 14.000 mož. Štiri sto topov je grmelo tisti čas noč in dan proti ruskim utrdbam. Edini uspeh teh 6 dnevnih bojev je bil, da so si Japonci priborili postojanko Barjuzan. Od 24. avg. pa do 8. septembra so Rusi vsako noč naredili izpade ter pri tem potolkli japonske vojake, ki so delali jarke. Vsi ti boji so bili izredno ljuti. Japonci so se posluževali vsakovrstnih zvijač. Japonski pijonarji, ki so imeli nalogo prerezati ruske žice, so se naredili mrtve ter so potem, ko Rusi niso več pazili na nje, prerezali žice. Zlorabljali so tudi belo zastavo. Blizali so se z isto trdnjavi, med tem so pa začeli streljati. Vsled tega so bili Rusi zelo razjarjeni in niso prizanesli nikomur. V začetku so imeli Japonci samo topove po 4-7 palcev, koncem avgusta so dobili po 6 palcev in 14.

septembra so dobili po 11 palcev. Dne 17. sept. zvečer so napadli Japonci 203 metre visoki Numavkojama-grič. Te napade so nadaljevali tudi naslednje dni brezuspešno. Konec poročila pripoveduje o obstreljevanju trdnjave in ruskih izpadih do 27. oktobra.

Iz Čufu, kitajskega mesta južno od Port Arturja se poroča, da so bili boji od 29. oktobra do 2. t. m. hujši kakor vsi poprejšnji. Pri utrdbi Itschan so Rusi uničili cele japonske bataljone, ter odbili vse napade tudi pri drugih utrdbah. Japonci so zopet imeli grozovite izgube, čeravno niso skoro nič dosegli.

Na Japonskem

postaja vedno bolj tiho in otožno. Mnogi, ki se je prej rila po mestnih ulicah, čakajoča zmagovalnih vesti z bojišča, je izginila. Zginili so tudi slavoloki in zastave, ki so proslavljale zmage. Časopisi, ki so prej prinašali dolga poročila o japonskih zmagah, podobe, ki so kazale, kako premaga jeden japonski vojak pet ali šest ruskih, so postali malobesedni, podobe so izginile. V ožjih krogih se že slišijo obupne besede o izidu vojske, prejšnjega zaupanja ni več. Naznanilo o velikanski pojedini povodom padca Port Arturja je izginilo iz časopisov. Tudi višji krogi že sprevidevajo, da gre japonska slava k zatonu. Vsi Japoncem prijazni listi se ne ogrevajo več za nje, vrhutega so pa začeli japonski papirji in denar zgubljati veljavo. Samo en hud japonski poraz in Japonska pride na kant. Usodni trenotek se bo vedno bolj blizal, čim bližje bo prihajalo baltiško brodovje. Zadnje dni pa jim ne da spati vladivostoško brodovje, ki baje zopet vznemirja ladje v Japonskem morju, da pograbi kako prevozno ladjo. Četudi ni res, da je Skridlov iz Vladivostoka, pa strah je še Japonce.

Mikado je priredil dne 3. novembra ob priitki svojega 52. rojstnega dne pojedino, pri kateri je pozdravil tudi diplomatične zastopnike tujih vlasti ter obžaloval, da na vzhodu še vedno ni miru. Napil je na zdravje onih vladarjev, ki so zastopani tu po svojih zastopnikih. Belgijski poslanik, ki je izmed vseh diplomatov najdalje na japonskem dvoru, je čestital cesarju ter obžaloval, da vojaka še ni končana. Mikado je nato dejal: »Tudi mi izrekamo svoje želje po miru (aha!) s tem večjim povdarkom, ko globoko ganjeni obžalujemo nesrečo, ki jih je vojska povzročila v mnogih družinah ter vidimo tisoče plemenitih žrtev, ki se na obeh straneh bore z veliko hrabrostjo in neomejenim junaštvom ter prelivajo svojo kri.« — S teh besed se vidi, da je Japoncem že žal, da se začeli vojsko. Krivi so si pa tega le sami.

Politični ogled.

Novi poljedelski minister grof Buquoya (Bukoa) je bil 31. m. mes. predstavljen uradnikom poljedelskega ministrstva. Na pozdrav sekcijekega šefa barona Becka je odgovoril minister, da noče razviti nikakega programa, ker je program v njegovi preteklosti. Skupno delovanje bo povzročilo, da bo poljedelsko ministrstvo varovalo poljedelske misli. Za svojo glavno dolžnost smatra, varovati koristi domačega poljedelstva in gozdarstva, koristi prebivalstva in pred vsem onega kmečkega stanu, ki se bori za svoj obstanek.

Nov pravosodni minister? V višjih političnih krogih se mnogo govori, da dobimo novega pravosodnega ministra. Dozdaj je opravljal ministrski predsednik dr. Körber opravke pravosodnega ministra, odkar je pred dvema letoma odločil prejšnji pravosodni minister Spenshoden to službo.

Nemška podivjanost. V Inomestu, glavnem mestu na Tirolskem, je vlada ustanovila začasno pravoslavni oddelk vseučilišča z italijanskim učnim jezikom. Kajti Italijani, ki tvorijo skoro polovico prebivalstva na